

РЕШЕНИЕ

№ 7612

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8474** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 28 от закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е по жалба от Л. В. М., против отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, обективиран в писмо изх.№ 94-Л-279/2/21.08.2023г.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразно издаден, в нарушение на материалноправните разпоредби. Наведени са оплаквания, че с процесния отказ да бъде заличен от регистъра на уязвимите лица по чл.10г, ал.11 от ЗХ, оспорващия търпи вреди, тъй като е възпрепятстван да встъпи в трудово правоотношение при конкретен работодател. Иска се отмяна на постановения административен акт и връщане на преписката на административния орган с указания за незабавно заличаване на оспорващия от регистъра. Претендират се разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

С искане по чл.10г, ал.3 и ал.5 от ЗХ, с вх.№ 02-94-1-14/15.02.2023г., оспорващият е

заявил вписване в регистъра на уязвими лица, с цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри, което да е с продължителност 15.02.2083г.

В последствие, с молба от 03.08.2023г., с която е образувано административното производство, Л. М. е поискал заличаване от регистъра. Като мотив за искането той е посочил невъзможността му да започне работа. На 07.08.2023г. е последвало ново искане за заличаване.

Въз основа на това административният орган се е произнесъл с оспорваното в настоящето производство писмо, с което е отказал заличаването, като е приел че не е изтекъл минималния срок от две години, предвиден с разпоредбата на чл.10г, ал.4 от ЗХ.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Противно на твърденията на ответника, оспореното писмо няма уведомителен характер. Макар и неprecizно оформено, същото напълно съответства на определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, определящ го като изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая административният орган е сезиран с искане, което поставя началото на административно производство по снемане на регистрацията от регистъра и с постановления отказ безспорно се засягат неблагоприятно правата и законни интереси на оспорващия.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган – изпълнителния директор на НАП, при условията на заместване, за което е представена заповед № ЗЦУ-ОПР-398/23.06.2023г..

Актът е издаден в предвидената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. Същият съдържа мотиви и разпоредителна част, с която ясно и точно е изразена волята на административния орган.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречили правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Решението е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби.

Оспорващият е определил себе си като уязвимо лице по чл. 10в, ал. 2, т. 3 от ЗХ и е поискал да бъде приложена мярка за защита по чл. 10в, ал. 3 от ЗХ - да не бъде допускан до участие в хазартни игри.

Мярката се осъществява посредством вписване на уязвимите лица в регистър на уязвимите лица. Р. се поддържа от Националната агенция за приходите, арт. чл. 10г,

ал. 1 от ЗХ.

Вписването, в конкретния случай е извършено въз основа на заявление по чл. 10г, ал. 3 от ЗХ и за срок от 2 години, съобразно волята на жалбоподателя.

Заличаването от регистъра може да се извърши само след изтичане на две години от вписването.

Този извод се налага от тълкуването на чл. 10г, ал. 4 и ал. 5 от ЗХ.

Съобразно разпоредбата на чл. 10г, ал. 4 от ЗХ вписването се извършва въз основа на искане, в което се посочва периода, за който да се извърши вписването и той не може да бъде по-кратък от две години.

Заличаването се извършва : 1) по искане на вписаното лице и 2) когато е изтекъл посоченият от лицето срок за вписване, а ако не е посочен – след изтичането на две години от вписването, арг. чл. 10г, ал. 5, т.т. 1 и 2 от ЗХ.

Анализът на двете разпоредби налага извод, че мярката е със срок минимум от две години. Този срок има дисциплиниращ уязвимото лице срок, което е и в съответствие с целта на закона.

С оглед на горното съдът намира, че органът правилно е отказал заличаване от регистъра на уязвимите лица.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответника следва да се присъди сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Л. В. М., срещу отказ на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите да го заличи от регистъра по чл. 10г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта, обективиран в писмо изх.№ 94-Л-279/2/21.08.2023г.

ОСЪЖДА Л. В. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите сумата от 100 (сто) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: